

KOPŘIVNICKÉ NOVINY

**Příští číslo novin
vyjde pouze
ELEKTRONICKY!**

Dostupné bude 26. 3.
na www.koprivnice.cz

TÝDENÍK MĚSTA KOPŘIVNICE A JEHO OKOLÍ

19. BŘEZNA 2020 • ČÍSLO 11 • ROČNÍK XXIX

WWW.KOPRIVNICE.CZ

CENA 7 Kč

Koronavirus převrátil život na ruby i v Kopřivnici

Kopřivnice (dam) – Minulý týden byl v České republice a Kopřivnici jedním z nejdynamičtějších v historii, společný jmenovatel v podstatě všech zaznamenaných událostí byl přitom jediný, nový typ koronaviru

a šířící se nákaza nemocí COVID-19, kterou způsobuje.

Vše odstartovalo v neděli 1. března oznámením prvních tří nakažených, kteří si virus přivezli z lyžařské dovolené v Itálii. Jen o den později vláda

rozhodla, že Světový pohár v biatlonu se v Novém Městě na Moravě pojede bez diváků. Na Novojičínsku v té době běžely jarní prázdniny, část lidí brala v místních supermarketech útokem regály s moukou či těstovinami. Nic

ale ještě nenaznačovalo budoucí turbulentní vývoj. Následně 4. března přišla povinnost pořadatelů masových akcí hlásit je hygienikům. V sobotu 7. března začala platit povinná čtrnáctidenní karanténa pro obyvatele,

kterí se vrátili z Itálie, což už bezprostředně pocítili někteří Kopřivničané. V úterý 10. března přišel nejen zákaz návštěv v nemocnicích a zařízeních sociálních služeb.

(Pokračování na straně 2)

Školáci nemají prázdniny, kantoři je vyučují na dálku

Kopřivnice (dam) – Radost žáků škol, kteří se minulý úterý dozvěděli o mimořádném opatření vlády, která s účinností od 11. března uzavřela i všechny základní a střední školy ve městě, netrvala dlouho. Už v následujících dnech začali školáci zjišťovat, že je nečekají mimořádné prázdniny, ale nezvyklý model vyučování. I kopřivnické školy totiž velmi rychle začaly se vzdálenou výukou svých žáků. Režim je samozřejmě o něco volnější, než když žáci sedí v lavicích, ale kantoři se své svědce snaží vyučovat i nadále, většinou prostřednictvím internetu. V permanenci jsou především výukové programy, e-mailová komunikace, aplikace pro online učení a komunikace s kantory prostřednictvím k tomu určených aplikací.

„Od minulého středy pracují zaměstnanci školy i žáci z domova. Učitelé zásobují žáky látkou k probrání, posílají jim zápisy k probírání učivu, návody, jak pracovat s učebnicemi, i úkoly, které mají splnit a odevzdat,“ říká Robin Pospěch, ředitel Základní školy Alšova.

(Pokračování na straně 2)

Osamělí lidé v karanténě mohou volat o pomoc na speciální linku

Kopřivnice (dam) – Na doporučení krizového štábu zřídila Kopřivnice mimořádnou linku s nabídkou zajištění pomoci občanům v současné mimořádné situaci. Od pátku je možné zavolat na telefonní číslo 733 169 915, prostřednictvím kterého si lidé, kteří si ocitli v karanténě bez pomoci, mohou zajistit nákup základních potravin, případně zajistit léky, které potřebují.

(Pokračování na straně 3)

Vloni Kopřivničané vyprodukovali přes 8 300 tun odpadů

Kopřivnice (hod) – Celkové náklady na systém nakládání s odpady za loňský rok činily 15 395 944 korun, z toho doplatek města byl 1 813 661,90 Kč, což je o 563 561,4 korun víc než v roce 2018 a v porovnání s rokem 2017 jde o doplatek ve výši 1 230 082,7 korun. Doplatek města na systém na jednoho občana za loňský rok byl ve výši 83,40 Kč, což je o 26,3 korun víc než za rok 2018.

Občané města vloni zaplatili za poplatky z odpadů dohromady částku 10 646 198,9 Kč, odměna od společnosti EKO-KOM za zajištění sběru separovaných odpadů činila 2 762 552 Kč a 173,5 tisíce korun činila odměna od kolektivních sys-

témů zajišťujících sběr elektrozařízení.

V průběhu loňského roku vyprodukovali občané Kopřivnice a místních částí 8 315,477 tuny odpadů, což je o 251,1 tuny méně než v roce 2018. Přepočteno na jednoho obyvatele tak klesl za rok z 391 na 382 kilogramů. Největší podíl složky odpadu byl směsný komunální, kterého vloni bylo vyvezeno celkem 3 371,45 tuny.

Vloni se vysbíralo celkem 1 425,359 tuny tříděného odpadu, z toho 335,69 tuny papíru bylo odloženo do modrých kontejnerů, 83,355 tuny papíru bylo odevzdáno do sběrných surovin nebo v rámci školních sběrů a 25,57 tuny odevzdali občané přímo ve sběrném dvoře na ulici Panské.

Plastového odpadu se vloni vytrídilo celkem 280,333 tuny, skla 273,638 tuny a kovového odpadu 423,383 tuny. Ve sběrném dvoře bylo v průběhu loňského roku odevzdáno celkem 21,521 tuny nebezpečného odpadu. V rámci zpětného odběru elektrozařízení vloni občané odložili do červených kontejnerů společnosti Asekol a na sběrný dvůr 120,872 tuny elektrozařízení a 1 501 ks televizorů a PC monitorů. Do 19 bílých kontejnerů společnosti TextilEco, a. s., a do sběrného dvora lidé vloni odložili celkem 77,595 tuny starého textilu a šatstva, což je o 11 tun víc než vloni.

(Pokračování na straně 3)

Kopřivnice získala od kraje dotaci na svůj projekt na akce

Kopřivnice (hod) – Kopřivnická radnice byla úspěšná a získala od Moravskoslezského kraje dotaci ve výši téměř 200 tisíc na projekt s názvem Rozvoj místní Agendy 21 v Kopřivnici aneb Zdravě ve Zdravém městě, jenž se skládá z jedenácti akcí zaměřených nejen na osvětu v oblasti environmentální, sociální a zdravotní, ale i na podporu občanské a společenské odpovědnosti a zvyšování kvality života obyvatele města. Celkové náklady projektu činí 377 tisíc korun. Město tak nakonec ze svého rozpočtu zaplatí 177 tisíc korun.

Program radnice připravila ve spolupráci se skauty, Radou dětí a mládeže Moravskoslezského kraje a Centrem pro rodinu Kopřivnice. Většinou jde o aktivity vycházející ze schváleného Zdravotního plánu.

(Pokračování na straně 3)

Místní truchlí pro Danu Zátokovou

Kopřivnice (dam) – V pátek 13. března zasáhla Kopřivnici zpráva o skonu Dany Zátokové. Olympijská vítězka a dvojnásobná evropská šampionka v hodů ostřepem zemřela toho dne brzy ráno v Ústřední vojenské nemocnici. Bylo jí 97 let.

Legenda tuzemského sportu měla s Kopřivnicí úzký vztah zprostředkovaný jejím manželem Emilem Zátokem, místním rodákem. Až do nedávna velmi vitální a nesmírně pozitivní dáma Kopřivnici pravidelně navštěvovala.

(Pokračování na straně 2)

U pomníčku před technickým muzeem v pátek vzniklo improvizované pietní místo, kde se vzpomínalo na Danu Zátokovou. FOTO: D. MACHÁČEK

Vlčovjané uklízeli objekt i zahradu po Kopretině, kterou dostali od města

Vlčovice (hod) – V sobotu 14. března probíhal úklid budovy i zahrady, v nichž v minulosti působil Denní stacionář Kopretina. Spolek Vlčovjané vyzval 5. března obyvatele Vlčovic, aby přišli s úklidem pomoci. Bohužel vyhlášení nouzové stavu se odrazilo na zájmu.

Objekt od města spolek převzal 2. března. „Město nám zčásti objekt vymalovalo a položilo nový koberec. Ještě nás čeká výměna PVC na chodbě v přízemí,“ uvedla Miroslava Štěpánová ze spolku Vlčovjané a dodala, že od převzetí se stačili s budovou a zahradou pouze „seznámit“.

V sobotu 14. března přišlo pomoci 17 lidí. „Podávalo se nám vyčistit sociální zařízení v přízemí i v patře a klubovnu pro setkávání. Mužské osazenstvo udělalo generální úklid zahrady,

prořezali keře a stromy, zbavili se uschlých a nemocných větví, trávník zbavili starého listí a provzdušnili jej,“ okomentovala výsledek první úklidové akce Miroslava Štěpánová. Za rozhodnutí nebyla poslední. Termín další brigády byl předběžně stanoven na 28. března. „Samozřejmě podle situace, která může vše změnit díky dění kolem koronaviru. Další místnosti ještě musíme vymalovat a vyčistit. Nachystat nábytek. Práce máme ještě před sebou hodně, časově nedokážeme teď říct, kdy skončíme. Jsme závislí na financích a pomoci dobrovolníků,“ doplnila Miroslava Štěpánová a jmenem členů spolku poděkovala všem dobrovolníkům, kteří obětovali svůj volný čas na úklid budovy, a radě města za uvolnění prostředky na opravu klubovny. (Pokračování na straně 2)

Školáci v Kopřivnici nemají prázdniny, kantoři je vyučují na dálku

(Dokončení ze strany 1)

Základní škola Ašova používá pro komunikaci se žáky, ale samozřejmě i s jejich rodiči nejen e-mail, ale také na škole běžně fungující program Bakalář a e-learningový systém Moodle. Školní budova na ulici Ašově je zatím víceméně pustá a prošla už i dezinfekcí, která se bude opakovat ještě před obnovením výuky poté, co vláda školy znovu otevře.

Bakaláře, ale také sdílené dokumenty Google a systém G Suite využívá k předávání látky svým žákům Základní škola Emila Zátopka. „Každý učitel řeší výuku individuálně. Využíváme rovněž nabídek různých nakladatelství, která v současné situaci zpřístupnila své elektronické učebnice včetně pracovních listů zdarma,“ říká

Jan Mužík, ředitel ZŠ Emila Zátopka. Podle jeho slov část učitelů komunikuje se svými žáky z domova a část k tomu využívá zařízení školy. „Předpokládáme, že v dalších dnech si vyhodnotíme, jak všechno funguje, a případně systém upravíme,“ říká Jan Mužík. Problém ale vidí v tom, že ne všichni rodiče k nastalé situaci přistupují stejně, část z nich prý s učiteli komunikuje a přístup školy kvituje, zhruba polovina ale vůbec nereagovala.

Každá z tříd na ZŠ Milady Horákové má svou vlastní stránku na webu školy a tam žáci nacházejí zadání svého učiva i úkoly, které jim jejich vyučující ukládají. „Jsou to krátkodobé věci, které se hodnotí na dálku stejně jako dlouhodobější projekty, jejichž

dokončení předpokládáme po ukončení mimořádných opatření,“ říká ředitelka školy Jana Neníčková. Učitelé ze sboru této školy komunikují se žáky elektronicky, ale část školáků našla v poštovních schránkách také pracovní listy k probíranému učivu, které jim roznesly jejich paní učitelky. V průběhu minulého týdne kantoři školy pracovali ještě ze školní budovy, v jeho závěru se přesunuli ke svým domácím počítačům. „Je to i z toho důvodu, že požadavkem města je utlumit vytápění budovy školy na minimum,“ vysvětluje ředitelka ZŠ Milady Horákové. Podle jejích slov je zajištění vzdálené výuky pro žáky druhého stupně realizovatelné, daleko větší problém je u dětí v nižších ročnících. „Samozřejmě i zde se snažíme, aby výuka

v omezeném režimu probíhala, ale je to spíše na bázi opakování a procvičování již probraného učiva, nechceme zase, aby rodiče museli sami suplovat vyučující,“ vysvětlila Jana Neníčková. Podobná je situace i na dalších základních školách v Kopřivnici i v Lubině a Mniši. Vzdáleně vyučuje také ZUŠ Zdenka Buriana. Učitelé během minulého víkendu připravili pro své žáky zadání, která jim škola rozesílá. „U menších dětí je to samozřejmě problém, ale starší žáci mohou studovat zadané skladby, připravovat části choreografií nebo připravovat například své práce pro výtvarné soutěže i doma,“ říká ředitel ZUŠ Zdeněk Babinec.

Situaci kantorům, kteří se potýkají s nezvyklou situací, se snaží ulehčit

kromě vydavatelství učebnic i další instituce. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy zprovoznilo web n.dalku.msmt.cz. Na tom by učitelé měli najít inspiraci i dobrou praxi. Webová stránka má pomoci kantorům vybrat z množství online výukových materiálů ty nejlepší, pomoci jim ve virtuálním světě se žáky efektivně komunikovat nebo je i hodnotit. Rychle reagovala i veřejnoprávní Česká televize, která od pondělí rozjelá dopolední výukový blok UčíTelka. Každý den na ČT2 bude probíhat výuka žáků prvního stupně prostřednictvím televizní obrazovky. Televize jej ve spolupráci s učiteli a s odbornou garancí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy bude zatím vysílat po dobu jednoho měsíce.

Vlčovjané uklízeli...

(Dokončení ze strany 1)

Po dokončení úklidu by se měla postupně rozjet spolková činnost. Plány mají Vlčovjané velké. „V budově chystáme cvičení pro všechny generace. Chceme pořádát malé akce, kterých se mohou zúčastnit celé rodiny. Maminky mohou cvičit, kreativně se zdokonalit a tatínkové s dětmi budou moci trávit čas v herně, nebo naopak. Jedna z místností bude učebna, kde chceme nabízet kreativní kurzy, výuku cizích jazyků. V přízemí zřídíme společenskou místnost pro pořádání oslav, setkání pro maximálně 40–50 osob. Zahradu budeme nabízet na oslavy, rodinné i firemní setkání. Vybavíme ji grilem na gril party. No, máme toho v hlavě hodně, ale musíme se vším začít pomalu a postupně. Budeme přijímat jakýkoli nápad, k čemu by prostory byly vhodné. Samozřejmě spolek bude rozhodovat, zda nápad schválíme,“ představila plány pro využití nově nabytého objektu Miroslava Štěpánová.

Na výzvu spolku Vlčovjané přišli skalní příznivci, aby pomohli s úklidem objektu i zahrady, který spolek převzal od města.

FOTO: DANA HOĐÁKOVÁ

Koronavirus převrátil život na ruby...

(Dokončení ze strany 1)

Bezpečnostní rada státu zároveň zakázala všechny hromadné akce pro více než sto osob a od následujícího dne uzavřela všechny školy s výjimkou mateřských.

V tuto chvíli už byl dopad na život města velmi citelný. Rodiče mladších ze zhruba 2 150 místních školáků narychlo zajišťovali hlídání, popřípadě stravování svých dětí. Pořadatelé kulturních, společenských, sportovních a dalších událostí začali horečně plánovat změny programů. Kopřivnický kulturní dům ještě v úterý uvedl dvě velmi očekávané projekce dokumentu V síti, i když s kapacitou hlediště omezenou na 99 osob. V té době kulturní dům už rušil akce v blízkosti se březnových termínů, ale promítání v kině, byť s omezenou kapacitou sálu, mělo zůstat zachováno. Také některé sportovní události ve městě plánovali jejich pořadatelé, byť bez účasti diváků, uskutečnit. Informace, které organizátoři vypouštěli prostřednictvím svých webových stránek a sociálních sítí, se ovšem velmi rychle měnily. Vyhlášením Stavů nouze, ke kterému došlo ve čtvrtek 12. března, vláda všechny plány, byť na omezený kulturní a sportovní život, rázně zarazila. Na 30 dnů byly zakázány všechny divadelní, hudební, filmové a další umělecká představení, sportovní, kulturní, náboženské, spolkové, taneční, tradiční a jim podobné akce a jiná shromáždění, výstavy, slavnosti, poutě, přehlídky, ochutnávky, trhy a veletrhy, vzdělávací akce, a to jak veřejné, tak soukromé s účastí přesahující ve stejný čas více než 30 osob. Problém v tuto chvíli už měly nejen akce plánované pro veřejnost, ale třeba i větší rodinné oslavy nebo svatby.

Před týdnem ve čtvrtek 12. března večer na radnici také poprvé zasedl Krizový štáb ORP Kopřivnice, který ze zákona musel svolat starosta města. Členové štábu projednali implementaci opatření vydaných ať už vládou nebo Bezpečnostní radou Moravskoslezského kraje. „V rámci tohoto jednání jsme se dohodli například na rozšíření již přijatých opatření u kopřivnických sportovišť, veškerá sportoviště zůstanou až do odvolání uzavřena. Na zimním stadionu

jsem nechali rozpustit led a ukončit sezonu. Krizový štáb doporučil také uzavření mateřských škol,“ uvedl starosta Miroslav Kopečný. O uzavření mateřských škol zřizovaných městem pak radní rozhodli na mimořádném jednání v pátek 13. 3. ráno. Deset mateřských škol ve městě zůstalo od pondělí 16. března uzavřeno do odvolání.

V noci z pátku na sobotu pak přišlo další přitvzení, když vláda rozhodla o desetidenním úplném uzavření velké části obchodů, restaurací i provozoven služeb. Na to řada místních podnikatelů už v průběhu víkendu reagovala nabídkou prodeje například jidel a nápojů z výdejních okýnek bez nutnosti vstupu do provozovny.

V noci z neděle na pondělí pak vláda přistoupila k dalšímu v průběhu dne již předběžně avizovanému kroku, a to k zavedení plošné karantény. Lidé mohou do práce, na nákup a k lékaři, jinak by se až na výjimky měli zdržovat doma. Karanténa, nařízená pro celou Českou republiku, je pak platná od 24. března. V návaznosti na to v pondělí ráno na radnici znovu mimořádně zasedala rada města, která s okamžitou platností rozhodla o uzavření budovy městského úřadu pro veřejnost. Radnice bude uzavřena do úterý 24. března. „Úřad dále funguje, byť v omezeném režimu. Jsme připraveni řešit záležitosti občanů telefonicky, prostřednictvím e-mailu, datových stránek i písemných podání. Veškeré požadavky a jejich řešení budeme s klienty domlouvat individuálně,“ vysvětlila Jana Klímová, tajemnice Městského úřadu Kopřivnice. Pro písemný styk s radnicí byla u vchodu do budovy instalována schránka.

Navíc se v pondělí Kopřivničané dozvěděli o uzavření zdejší polikliniky. Ta uzavřela ambulance z důvodu nedostatku vládou přislíbených účinných ochranných pomůcek pro své zaměstnance. Zdravotní péče bude poskytována ve zvláštním režimu po telefonu nebo e-mailovým kontaktem. Plánovaná vyšetření byla odložena. Neodkladnou péči má lidem poskytnout zdravotnická záchraná služba a poskytovatelé zdravotních služeb, kteří jsou sátem vybaveni ochrannými pomůckami.

Tibet morálně podpořila radnice i zdejší lidé

Kopřivnice (dam) – Podevatenácté zavlála 10. března na budově kopřivnické radnice tibetská vlajka. Zdejší radnice tak pokračovala v tradici symbolické podpory boje Tibetčanů o sebeurčení. Kopřivnice pestrobarevnou vlajku se dvěma sněžnými lvy poprvé vyvěsila už v roce 1997. Následovala čtyřletá pauza a od roku 2002 už se na budově městského úřadu objevuje pravidelně.

Kampaň Vlajka pro Tibet vznikla v polovině 90. let v západní Evropě s cílem poukázat na dlouhodobé porušování lidských práv ve zmiňované zemi. Na začátku byla kopřivnická radnice jedním z průkopníků této akce u nás. V roce 1997 byla jen jednou ze dvou desítek radnic v ČR, která se tímto způsobem rozhodla podpořit svrchovanost tibetského národa. Dnes už je měst, která Tibet symbolicky podporují, daleko více, jen na Novojičínsku letos vlajka zavlála na radnicích v Bílovci, Frenštátě pod Rad-

hoštěm, Novém Jičíně, Odrách, Fulneku, Studénce, Heřmanicích u Oder, Jeseníku nad Odrou, Jistebniku, Libhošti, Mořkově a Trojanovicích. V celé České republice pak vlajku vyvěsilo 844 radnic. Vlajky vyvěšuje i celá řada škol a dalších institucí. Po celé ČR probíhá v průběhu března řada akcí na podporu Tibetu.

Taková už řada let probíhá i v Kopřivnici. Zvonkový pochod na podporu Tibetu vznikl v roce 1998 jako občanská iniciativa v reakci na rozhodnutí tehdejších radních nevyvěsit vlajku na radnici. Lidé z okruhu tehdejšího klubu Nora tak s tibetskou vlajkou, zvonky a tibetskými míсами prošli městem a od té doby se několik Kopřivničanů Zvonkového průvodu účastní každoročně. Výjimkou nebyl ani letošní 10. března, kdy se parta lidí sešla o půl páté odpoledne u Šustalovy vily a svůj postoj demonstrovala krátkým průvodem centrem Kopřivnice.

Desátého března, v době, kdy začínala platit přísnější mimořádná opatření, vlála na budově radnice tibetská vlajka.

ILUSTRAČNÍ FOTO: DAVID MACHÁČEK

Ve městě se sbírají baterky pro charitativní účel

Kopřivnice (hod) – Kopřivnická radnice se zapojila do projektu Baterkomanie, který kombinuje sběr baterií a charitu. Organizátory Baterkomanie jsou Krajský úřad Moravskoslezského kraje a nezisková společnost ECOBAT, která v České republice zajišťuje sběr a recyklaci baterií. A právě oni věnují za každý kilogram baterií vytríděných během projektu 10 korun na charitativní a obecně prospěšné projekty v kraji, a to až do výše 100 tisíc korun. Tato částka bude rozdělena mezi tři projekty, které navrhly tři ve sběru nejúspěšnější městské či obecní úřady v přepočtu množství odevzda-

ných baterií na úředníka.

„Za Kopřivnici bude připadná výhra určena na nákup materiálu pro sociálně terapeutické dílny Slezské diakonie. Tyto dílny byly vloni otevřeny na ulici Školní a podporují dospělé lidi se zdravotním postižením v upevnění a získávání sociálních a pracovních návyků a dovedností. V dílnách klienti v rámci terapie vyrábějí také různé výrobky z keramiky, pletou košíky a další,“ uvedla Lucie Kubalcová, vedoucí oddělení technické ochrany životního prostředí na kopřivnické radnici.

Aby bylo možné sociálně te-

rapeutické dílny podpořit, je žádoucí nasbírat co největší množství baterií. „Sběrnou nádobu na použité baterie označenou logem projektu najdou lidé ve vestibulu radnice hned vedle informací, kam je už nyní mohou nosit. Sbírají se baterky tužkové, ploché, knoflíkové i monočlánky až do 31. srpna,“ poznamenala Lucie Kubalcová.

Konkurence je v kraji velká. Vyhrává ten, kdo nasbírá nejvíce baterií v přepočtu na úředníka. „Budeme rádi, když se zapojí co nejvíce lidí, a podpoří tak společně s námi dobrou věc,“ věří v úspěch kopřivnického projektu Lucie Kubalcová.

Výstava patchworku se otevře později

Kopřivnice (hod) – Před týdnem ve středu 11. března v podvečer proběhla v čítárně městské knihovny vernisáž zhotovených patchworkovou technikou, která bude ke zhlédnutí až po ukončení nouzového stavu, který uzavřel provoz městské knihovny.

Výstava výrobků vyrobených touto technikou je už čtvrtá. Věci vyrobili účastníci kurzu patchworku, který probíhal v knihovně od roku 2015 pod vedením lektorky Věry Kahánkové.

„Z původních absolventek kurzu patchworku, který pořádala knihovna v minulých letech, zůstala skupinka deseti žen, nadšených pro techniku patchworku, které se chtěly společně scházet, vzájemně se inspirovat, pomáhat si při šití, předávat si zkušenosti a motivovat se v další tvůrčí práci. Taková společná setkání fungují v knihovně od roku 2018. Na výstavě se můžete podívat i na prvopodání jejich patch-

workového šití, kdy se učily různé patchworkové techniky. Patchwork je kreativní práce a báječný koníček,“ uvedla v proslovu Eva Mikušková, vedoucí kopřivnické městské knihovny.

Účastnice „kroužku“ patchworku se zapojují i do charitativních akcí knihovny. „Vloni na jaře 2019 se více než polovina z nich zapojila do projektu šití textilních knih pro knihovnu a pomohly nám s ušitím jednotlivých stránek. Knížky knihovna využívá pro nejmenší děti v rámci projektu S knížkou do života. Knížky mají spoustu interaktivních prvků a pomáhají k psychomotorickému rozvoji dítěte. Na podzim se zapojily do charitativního projektu Život v kufříku a ušily povlaky na polštáře pro odložené děti. Chtěla bych poděkovat za to, že věnovaly svůj čas, energii i materiál pro zhotovení výrobků,“ dodala Eva Mikušková.

Kopřivnice získala...

(Dokončení ze strany 1)

„Peníze půjdou na tradiční akce pro širokou veřejnost, jako je Den Země v sadu E. Beneše či Týden sociálních služeb, jehož součástí bude ocenění dobrovolníků a pracovníků v sociálních službách. Problémem bývá o Alzheimerově nemoci, jak ji poznat a pomoci rodině, která se o takového člověka stará, připravujeme kurzy poskytování první pomoci a vzdělávání pečujících osob. Pro seniory uspořádají skauti Mzkocvičnu, která je seznámí s technikami pro trénování paměti a koncentrace. Žáci druhého stupně se zúčastní kurzů s tematikou zdravého stravování a životosprávy, nebezpečí šikany a kyberšikany a osvojí si základy zdravotvědy. Pro velký zájem se po čtyřech letech zopakuje cyklus Trestní odpovědnost a občanský průkaz (TOOP). Další podpořenou akcí je slavnostní otevření nového hřiště na ulici Javorové, které letos vznikne v rámci realizace vítězného projektu loňského participativního rozpočtu KO-PROJEKTY,“ přiblížila plánované aktivity Lenka Šimečková, vedoucí oddělení strategického plánování.

Den před zavřením kulturního domu proběhla v čítárně knihovny vernisáž výrobků vytvořených patchworkovou technikou. FOTO: DANA HOĐÁKOVÁ

Osamělí lidé v karanténě mohou...

(Dokončení ze strany 1)

„Tato linka je určena výhradně těm občanům, kteří jsou osamělí, jsou prokazatelně v situaci, kdy jim nemá kdo pomoci a nemohou se spolehnout na své příbuzné, přátele, známé či sousedy,“ říká starosta Kopřivnice Miroslav Kopečný. Linka bude fungovat především ve všední dny v době od 8 do 15 hodin. Lidé, kteří na ni zavolají a zanechají svůj telefonní kontakt, budou následně kontaktováni pracovníci odboru sociálních věcí a zdravotnictví. Ta zjistí konkrétní potřeby volajícího, dohodne s dotčeným způsob předání a způsob zaplacení nákupu. Následně radnice zabezpečí nákup a jeho doručení potřebnému. Doručení případných nákupů budou realizovat členové dobrovolných hasičských jednotek z místních částí. Od pátečního zprovoznění linky do pondělního poledne ji využijí jeden volající. Většina lidí tuto potřebu řeší prostřednictvím lidí ze svého okolí.

Nouzový stav odložil úklid cest

Kopřivnice (hod) – Avizovaný úklid komunikací, parkovišť a chodníků od posypového materiálu a dalších nečistot, který měla ve městě rozjet naplo od pondělí 16. března společnost Slumeko, s. r. o., se po dobu nouzového stavu odkládá. „Když nedejde k prodloužení nouzového stavu, s úklidem začneme v úterý 24. března od 7 hodin,“ upřesnila Dagmar Šmířňáková, pracovnice Slumeka, která má na starosti komunikace, a dodala, že upravené harmonogramy úklidu najdou lidé na webových stránkách Slumeka. Naopak beze změn budou vyváženy kontejnery jak se separovaným, tak smíšeným odpadem a v provozu bude i Sběrný dvůr na ulici Panské.

Vloni Kopřivničané vyprodukovali přes 8 300 tun odpadů

(Dokončení ze strany 1)

„Dalších 28,7 tuny odložili občané do šesti červených nádob Armády spásy, což je o 11,7 tuny víc,“ upřesnila Lucie Kubalcová, vedoucí oddělení technické ochrany životního prostředí.

Od r. 2018 se změnil systém sběru a svozu objemného odpadu, přistavování velkoobjemových van bylo zrušeno a byla zavedena služba individuálního odvozu objemného odpadu buď malým vozidlem s ložnou plochou do 5 m³, nebo prostřednictvím ramenového nakladače s ložnou plochou 7 m³. „V loňském roce služby individuálního odvozu objemného odpadu využilo celkem 300 občanů, z toho 155 občanů využilo malé vozidlo, za které zaplatili 100

Kč, a zbytek velký ramenový nakladač, za který zaplatili 200 Kč. Město za tuto službu zaplatilo celkem 206 416 Kč, v roce 2018 to bylo 126 680 korun,“ uvedla Lucie Kubalcová. Vloni bylo na sběrném dvoře odpady celkem naplněno 639 ks velkoobjemových kontejnerů v celkovém množství 718,7 tuny, což je o 200 tun méně než v roce 2018. Z vysbíraného množství bylo vytríděno 326,91 tun dřevěného odpadu (r. 2018 – 269,98 t), který nebyl uložen na skládku komunálních odpadů, ale naopak předán zpracovateli k dalšímu využití.

Radnice každoročně řeší problém, kdy lidé odkládají objemný odpad vedle sběrných nádob, který se pak v intervalu 1× za tři týdny musí uklízet. „Ve

většině případů se jedná o odpad, který mohou občané zdarma předat na sběrném dvoře nebo si mohou objednat odvoz těchto odpadů na sběrný dvůr. Náklady na úklid odpadů kolem nádob stále rostou. Vloni se jednalo o částku 150 965 Kč, v roce 2018 to bylo 92 575 Kč. Náklady za úklid nepovolených skládek z různých lokalit na území města Kopřivnice činily 88 589 korun, přičemž o rok dřív to bylo pouze 44 001 korun,“ podotkla Lucie Kubalcová a dodala, že nejčastější výskyt nepovolených skládek byl v okolí garáží na ulicích Pod Bílou horou a Husova, dále na ulicích Nádraží, Moravské, Severní, Obránců míru, a v obchodním domě Tesco a v Lubině u mostu kolem stanoviště

kontejnerů.

V průběhu loňského roku bylo vysbíráno celkem 1 359,28 tuny biologicky rozložitelného odpadu, což je o 100 tun méně než o rok dřív. Sběr bioodpadů probíhal prostřednictvím kompostejnerů o objemu 140 l nebo 240 l umístěných v rodinných domech a prostřednictvím 8 kontejnerů o objemu 770 l rozmístěných na sídlišti Korej. Celkem bylo svezeno 947,8 tuny bioodpadů, na kompostárnu Točna v Příboře odvezli občané dalších 269,93 tuny bioodpadu a na sběrný dvůr na ulici Panské 141,55 tuny bioodpadů.

„Jsem rád, že v systému nakládání s komunálními odpady na území města Kopřivnice a místních částí nedochází k výrazným výkyvům oproti předšlým rokem. Množství směsného komunálního odpadu klesá a množství tříděného odpadu se navyšuje, což je cílem i vzhledem k chystané novelizaci zákona o odpadech se zákazem skládání využitelného odpadu a s tím související navyšování poplatku za ukládání odpadů na skládky. Je nutné, aby občané třídili odpady co nejvíce. Je fakt, že díky některým nezpovědným lidem, kteří nám odkládají velkoobjemný a jiný odpad okolo popelnic, nám narůstají finanční náklady na celý odpadový systém. Zároveň tímto nezpovědným chováním přispívají k šíření štenic a jiné havěti,“ okomentoval situaci odpadového hospodářství místostarosta Stanislav Šimíček, který je garantem životního prostředí.

příspěvky zastupitelů

Prohlášení Stanislava Šimíčka, místostarosty Kopřivnice

Je to již více jak dva měsíce, co nás zastihla smutná zpráva o úmrtí paní Jančálkové, kopřivnické zastupitelky. Paní Jančálková jsem si vážil jako slušného a zásadového člověka. Tato smutná událost nečekané zatřásla politickou situací u nás v Kopřivnici. Započala složitá vyjednávání mezi politiky o doplnění stávající koalice, která byla jejím odchodem oslabena. V době dlouhého vyjednávání se stalo mnoho věcí a často nehezkých. Ty vyvrcholily roztržkou koalicičních partnerů na posledním zastupitelstvu města. Přitom zmíněná koalice má velký potenciál. Fungovala až do oné smutné události velmi dobře. Mnoho práce se od voleb podařilo zvládnout, mnohé se podařilo změnit či nastartovat.

Naši Kopřivníci čeká v nejbližší době mnoho velkých investic. Dvě obrovské akce kraje, začala výstavba nového muzea a na podzim se pravděpodobně zahájí výstavba tolik potřebného domova pro seniory. Město Kopřivnice se pustilo do odkanalizování Vlčovic a Mniší a hlavně je před námi největší investiční akce poslední doby, a to dlouho plánovaná rekonstrukce centra našeho města. Již před mnoha lety to byli právě představitelé ODS, tenkrát v čele se starostou Josefem Jalůvkou, kteří tento projekt rozjeli. Podobu novému centru vtiskl pan Mrva, jednatel z hlavních tváří Krásné Kopřivnice.

Myslím, že by bylo (velmi) zodpovědné a uvážené zůstat na radnici dle prvního koalicičního smlouvy dohromady a řídit nejen tyto projekty společně. A to i přesto, že se v průběhu vyjednávání zkomplikovaly vztahy mezi jednotlivými politiky. Dle mého je potřeba dát všechny šarvátky a nesváry stranou a opět táhnout za jeden provaz. V současné době, kdy se ve světě šíří nová nemoc, není dobré, aby ve městě byla nestabilita.

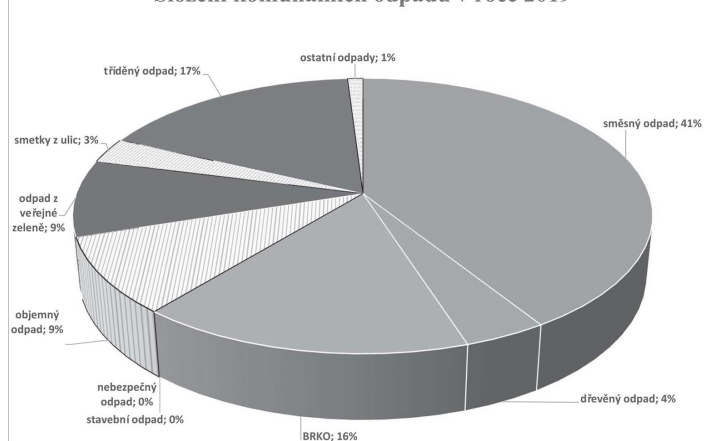
S plným vědomím všech těžkých věcí, které za poslední dobu proběhly, tímto jako místostarosta za KDU-ČSL vyzývám současné partnery na radnici, stranu ODS v čele se starostou Miroslavem Kopečným, Krasnou Kopřivnici s Adamem Hanusem a Nezávislé s Dagmar Rysovou k pokračování započaté společné spolupráce. Abychom ukázali, že nám jde o obyvatele Kopřivnice a se vši odpovědností na konci volebního období společně předali Kopřivnici posunutou zase o pořádný kus dál.

Stanislav Šimíček
místostarosta Kopřivnice

Názory publikované v textu nemusejí být
v souladu s názory redakce.

Složení komunálních odpadů v roce 2019

Tereza Těžká: Šrámy, které ve mně natáčení „V síti“ zanechalo, mají smysl

Kopřivnice – Dvě představení dlouho očekávaného a široce diskutovaného dokumentu V síti byly na delší dobu posledními, které kopřivnické kino odpolední vyhlášená vládou ve snaze zpomalit šíření koronavírové nákazy, dokonce omezila počet lidí v hledišti. Místo dvakrát vyprodaného sálu tak v úterý 10. března vidělo 100minutový snímek o zneužívání dětí na internetu 99 diváků odpoledne a dalších 99 lidí večer. Obě promítání v Kopřivnici doprovázela mladá herečka Tereza Těžká, která se pro potřeby natáčení stala dvanáctiletou dívkou Míšou Soukupovou a zároveň je také zřejmě nejvýraznější tváří filmu. Rodačka z Opavy a absolventka herectví na Janáčkově konzervatoři v Ostravě následně vystudovala alternativní a loutkové herectví na DAMU, zahrála si v Teorii tygra a objevila se i v televizních seriálech Doktor Martin, Specialisté nebo aktuální minisérii Zrádci. Nevěští a neviditelnější položkou jejího životopisu je ale zatím dokument V síti, o kterém je i celý následující rozhovor.

Herečka a dokument, to není příliš obvyklé. Jaká to byla práce?

Byla to pro mě největší herecká zkušenost, jakou jsem kdy zažila. Bylo to hrozné zvláštní, protože jsem zvyklá pracovat tak, že dostanu text, ten se naučím, stoupnu si před kameru nebo na jeviště a hraju. Nebo jsem součástí nějakého představení, které vzniká přímo na místě, ale tvořím ho s kolegy, na které jsem zvyklá, a doplňujeme se. Tady jsem nikdy nevěděla, s čím přijde můj „herecký partner“ – predátor. Neutěšila jsem, co vnese do naší konverzace. Takže mým úkolem bylo pořádně se na to připravit, a to tak, že dokonale pochytím svět a vnímání dvanáctiletého dítěte. Hodně jsem komunikovala s dětmi toho věku. Měla jsem dvanáctiletého bratrance a sestřenic, takže jsem se ptala, co je baví. Hodně jsem s nimi mluvila. Oni nevěděli, proč to dělám, protože jsem měla podepsanou mlčenlivost a nesměli jsme o tom s nikým mluvit, aby se náš zámer neprozradil. V té době jsem jim třeba pomáhala s učebním a zároveň já sama jsem se učila tu látku, kterou probírali. I to se mi následně hodilo, když se nás ti muži ptali: A co ve škole? Pomohlo mi to vytvořit profil 12letého dítěte, což jsem následně zužitkovala v konverzacích s predátory, které byly z 80 % improvizované. Těch zbylých 20 % byly otázky, které nám poradili režiséři v průběhu komunikace, nebo věci, na které jsme se případně museli doptat. Byl to úplně jiný způsob práce, než na jaký jsem byla zvyklá, ale mám pocit, že mě to herecky neuvěřitelně posunulo.

Mohli režiséři v reálném čase reagovat na to, co se děje, a nějak vás instruovat?

Vít s Bárou (Vít Klusák a Barbora Chalupová – režiséři filmu, pozn. red.) to dělali tak, že během komunikace v ateliéru, kdy jsme si chatovaly s predátory, nám normálně ze zády radili. Když jsme měli videohovory, tak jsme měly vedle notebooku položený telefon, na který nám Vít mohl poslat zprávu, na co se máme zeptat,

nebo třeba režijní poznámku ve smyslu: „Hele, teď uber, už to přeháníš, buď víc holčička“. Mohli s námi toustou cestou v reálném čase komunikovat, což byla velká pomoc. Na osobních schůzkách to bylo pro mě o něco snazší, protože jsme měly v uchu bezdrátové sluchátko, prostřednictvím kterého s námi režiséři komunikovali. Působilo to dost uklidňujícím dojmem, že tam někdo je se mnou a říká: „To bude v pohodě. Vidím, že se trápíš, tak já ti zavolám, abychom tu schůzku ukončili,“ a podobně.

Mluvila jste o tom, jak jste se připravovala na roli dvanáctileté dívky, ale prošli jste i nějakým psychologickým tréninkem, který by vás připravil na to, co vás čeká?

V září 2018 jsme zjistily, že jsme vyhrály casting, který byl samozřejmě i o něčem jiném než jen o talentu, ale i o nějakém vzhledu a odvaze. Vít s Bárou se nás už během castingu ptali, jestli vůbec máme odvahu do toho jít. Dva měsíce před samotným natáčením jsme se scházeli a zkoušeli různé modelové situace, do kterých se můžeme dostat. Dokonce jsme si vyzkoušely reálné konverzace přes sociální síť s predátory, ještě bez kamer. Moc si vážím toho, že v té době jsme ještě neměly podepsané žádné smlouvy a kdykoliv jsme mohly říct: „Hele, mně je z toho blbě, já to toho nebudu.“ A tohle pravidlo platilo i po celou dobu natáčení. Nikdy nás do něčeho nenutili. Tím, že to téma je tak těžké, tak občas jsme potřebovaly dát si oraz a slyš jsme si třeba dávali jídlo a v tu dobu za nás psaly skriptky. Nestálo to pouze na nás. V ateliéru s námi byla sexuoložka Renata Androvičová, která nám pomohla nejen vytvořit postavy dvanáctiletých holek, protože jim rozumím i po té sexuální stránce, ale zároveň nám pomohla lehce pochopit vnímání těch mužů. V ateliéru nás bylo okolo třiceti, kromě režisérů a nás hereček taky zvukaři, osvětlovači, kameramani a řada dalších lidí jiných profesí a vytvořili jsme si tam super tým a podporovali jsme se navzájem. S holkama herečkama jsme si vytvořily skvělý vztah. Byly jsme třeba společně na svatbě a máme se do dneška velice rády. Bylo to snazší v tom, že jsme měly oporu jedna v druhé.

Asi nebyla jen jediná, ale dá se nějak popsat emoce, kterou jste během natáčení cítila?

Těch emocí byla opravdu celá škála. Někteří muži ve mně vzbuzovali takovou prazvláštní lítost, a to i přesto, že pro mě neexistuje omluva pro to, co dělali, ať už je jejich příběh jakýkoliv. Hrálo tam obrovskou roli znechucení, vztek... v některých situacích třeba trochu ponižení, když jsem viděla, jak s námi ti muži manipulovali, a to přes to, že jsme se samozřejmě cíleně nechaly manipulovat, protože nás zajímalo, kam až to dojde. Byla to opravdu velká snůška emocí.

Počítala jste někdy v průběhu natáčení, že jste začala do určité míry podléhat manipulačním technikám predátorů, nebo stává jen na navíť a nezkusenoosti svých obětí a vy jako dospělá žena jste byla už zcela imunní?

Děsivé je, že jsme se často do té manipulace dostaly, aniž bychom si to uvědomily. Bylo to třeba u predátorů, kteří na první pohled byli charizmatičtí, pěkní mladí kluci. Často se mi stávalo, že jsem se do toho dostala, ani jsem nevěděla jak, i přesto, že jsem mnohdy byla méně ostražitá, protože samo-

takovému.

Hodně často v souvislosti s natáčením mluvíte o ztrátě iluzí o světě. Jak se to konkrétně projevuje? Nebo se to už s odstupem od natáčení zlepšilo?

Moc ne. Já to vidím i na jiných věcech. Už delší dobu se zajímám například o klimatic-

působení v realu mnohem méně explicitně než na internetu. Nicméně to neznamená, že to tak skutečně je. Mohlo to být způsobeno jen prostředím. Bohužel, každý kdo na tu schůzku přišel, tak mě v záloze další plán – dortíkem a kávou to nekončilo. Měli objednané hotely, objednávali taxiky a směřovali

na V síti mě po celou dobu naplňovala. I když to byla těžká práce, nejtěžší, jakou jsem kdy dělala, a zanechalo to na mě nějaké šrámy. Cítím, že ty šrámy mají smysl a že je můžu nést s hrdoostí.

Kdy vám došlo, jak obrovský to celé bude mít ohlas?

Mně to furt ještě nedochází. Když vidím ta čísla návštěvnosti, která film má. To, kolik lidí mě začalo sledovat na mém Instagramu a kolik mi jich píše... Před filmem byla velká propagační kampaň, kdy všude visely mě obličej a mně se pořád ještě nedostával ten pocit, že už je to hotové. Možná je to i tím, že teď jezdíme na diskuse s diváky. Víím, že to je velká věc, ale pořád necítím sama v sobě žádnou velkou změnu. Pamatuji si, když jsem asi v devatenácti byla na premiéře Teorie tygra a pozorovala všechny hvězdy, jak se procházejí po červeném koberci, říkala jsem si, že bych to jednou chtěla zažít. Teď se mi to stalo, ale vlastně mi to nepřišlo nijak zvláštní a ten den tak rychle utekl, že jsem z něj ani nestihla mít pořádnou radost.

Už proběhly nějaké besedy se školáky? Jak na film reagují děti?

Děti na to reagují neuvěřitelně pozitivně. Já jsem z toho opravdu nadšená. Trošku jsem se toho bála, nejsem člověk, který by byl zvyklý promlouvat k mladému publiku a už vůbec ne k 12letým dětem. Ale tím, že jsem osm měsíců žila v kůži dvanáctileté holky, tak si dokážu představit, jak se asi cítí a jak přemýšlejí, a to mi hodně pomáhá. Dětsí diváci mají perfektní a hrozně uvědomělé otázky. Ptají se na dost podobné věci jako dospělí. Vždycky mě to nabije energií. Mrzí mě, že teď ty besedy nebudou, doufám, že se to co nejdříve obnoví. Byla bych nerada, abychom o ně přišli. Mám za sebou první dětskou projekci a byla jsem překvapená, jak ty děti reagují. Když se tam objevila první fotka penisu, byl dobrý zamaskovaný, ale každý pozná, o co jde, tak celé to kino plné 12letých dětí závalo: „Fiiuú, to je hnusný!!!!“ A já jsem z té spontánní reakce měla obrovskou radost. Explicitním slovům se samozřejmě chichotají, ale jak je tam třeba scéna vydrán, je v kině hrozně ticho. Z toho jsem měla hus kůži.

Často zmiňujete vlastní podobnou zkušenost. Změnil se váš pohled na ni po natáčení V síti?

Nejen že změnil, ale mně se ten pohled hlavně otevřel, protože to byla věc, kterou já jsem v sobě měla úplně potlačenou a vyplula na povrch. Až když Vít s Bárou začali o tom tématu mluvit, najednou jsem si uvědomila, že se mi to stalo taky, a dokázala jsem pojmenovat něco, co ve mně bylo schováno. Velice se mi ulevilo. Ale je důležité zmínit, že se mi to stalo ve 12 letech, tedy před 12 lety a tehdy technologie nebyly rozvinuté jako nyní. Dnes ty děti bombarduje obrovská skupina lidí. Já jsem to měla snazší, protože jsem měla přístup k internetu hodinu denně na společném počítači, a i přesto se mi to dělo, takže si dokážu představit, jaký problém je to dnes.

David Macháček

Herečka Tereza Těžká (vpravo), která si v dokumentu V síti zahrála 12letou oběť internetových sexuálních predátorů, besedovala s diváky dvou kopřivnických projekcí. FOTO: D. MACHÁČEK

zřejmě to bylo trochu našim cílem nechat se zmanipulovat. Nicméně mají to opravdu hodně dobře vystavené. Nevím, jestli je to jen intuice, nebo nějaká vědomá konstrukce, ale na dvanáctileté dítě to myslím funguje dokonale. Je důležité si uvědomit, že tohle nedělají jen nechtuní staří chlupatí chlapi, ale že tam jak u dívek, tak chlapců, kteří se stanou obětí těchto predátorů, může hrát roli i nějaká „přizamilovanost“, a to se pak s každým manipuluje snáz.

Těch konverzací, a bohužel ne jen konverzací jste v průběhu natáčení absolvovala desítky a stovky. Otupěla jste během té doby?

To je myslím jedno z hlavních nebezpečí, které se za tím skrývá. Když jsem měla první skype hovory, kdy jsem na druhé straně po pár vteřinách vytáhl penis a začal přede mnou masturbovat, byla jsem v takovém šoku, že jsem nedokázala udělat nic. Jiné, na co jsem se zmožila, bylo říct, že jsem si myslěla, že si budeme povídat, ale jinak jsem tam zůstala sedět, bylo mi z toho blbě, nedokázala jsem to vypnout, nevěděla jsem, co mám dělat. Velkou roli hrálo i to, že jsem se cítila ponižena, protože celý štáb koukal na to, jak já koukám na to... Bylo to velmi nepřijemné, ten hovor skončil a já jsem nevěděla co dál, byla to jedna z nejhorších chvílí. To bylo poprvé, ale třeba pátý den u padesátého nebo šedesátého videohovoru, kdy se opakovala stejná situace s někým jiným, tak si člověk řekne s promítnutím: „Ježíš – další péro!“ Prostě otupí velice rychle. Myslím, že to je právě to nebezpečí, které se v tom skrývá pro generaci, která v tom vyrůstá. Oni jsou nejvíce ohroženi, a to nejen těmi predátory, ale třeba i snadno dostupnou pornografií. Děti se s pornografií setkávají velice brzo, a špatně to působí na vývoj jejich sexuality. To všechno může mít za následek nějakou vztahovou zmatenost a špatný poměr k sexualitě a sexu jako

kou krizi a tam je to úplně stejný problém. Pořád si udržuju nějaký nahléd na naivitu, abych se z toho nebláznila. Ale abych popsala tu ztrátu iluzí, tak k té došlo hlavně proto, že jsem i přesto, že jsem se o to téma zajímala, šla do ateliéru s obavou, že tam budeme deset dnů sedět a nikdo se nám neovze. Ale to, co přišlo, bylo úplně neuvěřitelné. I ve filmu je vidět, že když mi Vít s Bárou zakládají profil na platformě Lidé.cz, tak aniž by byl profil hotový, jen na základě toho, že jsem on-line a mám tam napsáno, že mi bude skoro 13, mě osloví 16 mužů během pěti minut a hned první večer už probíhaly skvělé hovory. Z toho pramení má ztráta iluzí. Nedokázala jsem prostě uvěřit, že by ten problém byl takhle velký, a myslím si, že to má podobně spousta lidí před tím, než jdou na náš film.

Jak na vás působí hotový film, kde jsou predátory, se kterými jste se setkávala tváří v tvář, anonymizovaní?

Myslím, že ta síla je tam úplně stejná. Pro mě osobně je třeba hrozně zvláštní dívat se sama na sebe, a to jak reaguji na jednotlivé situace, protože se znám a vidím na sobě možná ještě víc než jiní lidé, jaké emoce to ve mně vyvolává. Já jsem s tím výsledkem moc spokojená. Rok jsem se bála, jak to bude vypadat. Ne že bych neměla důvěru ve Víta a Báru, ale samozřejmě to byl velký kus práce a bála jsem se, že se to třeba nesetká s pochopením nebo že to bude velice drsný film, který ne každý ustojí. Co mě na tom výsledku baví, je právě ta jemnost, se kterou je to téma podáno. Jsem nesmírně vděčná, že jsou tam chvíle, kdy se směje celé kino, protože ty momenty působí velice ulevně a dobře podporují temné stránky filmu.

Jaký byl rozdíl v komunikaci s predátory prostřednictvím internetu a na živo?

Můžu potvrdit, že ti muži a jedna žena, která se na schůzce objeví se svým manželem,

schůzku domů. Pár, který přijel za Sabinou, měl koupené dva lístky do Prahy a tři lístky zpátky domů. Opravdu se tam jednalo o přípravu trestného činu znásilnění, protože všichni ti muži to směřovali dál. Možná působili jinak, protože byli v kavárně. Těžko říct, co by bylo doma, jestli by k něčemu došlo, nebo by se neodvážili. To samozřejmě nemůžeme říct, protože tak daleko jsme nesli a ani by to nešlo udělat. Ale z toho, co si připravili, vidíme, že by to pravděpodobně směřovalo k nějakému sexuálnímu zneužití.

Došlo ke konfrontaci s tím, jak se věci mají ve skutečnosti? Jak predátory reagovali?

Konfrontace tam byla jedna a půl. Půl říkám záměrně proto, že došlo k situaci, kdy jsem si myslěla, že je to prozrazené, ale ukázalo se, že ten muž to nepochopil a po dvou měsících se mi opět ozval jakožto dvanáctiletému děvčeti. Konfrontace se vším všudy byla, když jsme přišli za jedním pánem, protože jsme si s ním potřebovali promluvit, ale nemůžu říct víc kvůli divákům, kteří to neviděli. Nicméně ti muži na to reagovali prapodivným způsobem. Mysleli jsme, že to v nich vzbudí třeba nějakou lítost, ale to se nestalo. Spíš vysvětlovali, že je to normální a že se nic neděje a podobně.

Šla byste do toho znovu, po tom, co jste absolvovala?

Samozřejmě. Už jen z toho důvodu, že vidím, jaký posun to na mně zanechalo, ať už herecký nebo osobní. Člověk se samozřejmě nestává dospělým dovršením věku 18 let a já sama na sobě pociťuji, že jsem na tomhle dokumentu dospěla. Což je vlastně zvláštní, když to říkám ve 24 letech, ale je to tak. Zároveň mi to pomohlo dotvořit sebe samu. UVědomila jsem si, že chci dělat věci, které mají smysl, a chtěla bych i nadále nejen svou hereckou práci směřovat podobně. Dobře se rozmyslet, jaké role a proč беру a jaký to může mít dopad. Práce

dopisy čtenářů

Vzpomínka na své dětství

(Dokončení z minulého čísla)

Právě tak, jak měli lidé své pekární, měli i své oblíbené hospody. I těch bylo dost a dost – Pod Kaštany (Heisig), Sokolovna, Katák, Koupaliště, Závodní hotel, Moravia a Kuchař (dnes tam stojí „hokejka“). Restaurace „Pod Kaštany“ měla jméno podle kaštanové aleje, která právě tam začínala a lemovala hlavní cestu až k dnešnímu loutkovému divadlu u autobusového nádraží. Alej postupně zanikla při rozšiřování hlavní cesty.

O kulturu se dělilo v sále Sokolovny amatérské divadlo s promítáním filmů, v Katáku byla scéna jen pro divadlo, kino bylo ve svém v Moravii. Pro děti se hrálo divadlo v sále Závodního hotelu, staral se o to pan Jan Matula.

O zdraví pečovalo zdravotní středisko (nyní Policie ČR), kde byla vodoléčba pana Švacha, a ordinace MUDr. Paula. Další ordinaci měl za kostelem MUDr. Gostík – nyní výtahy Socha.

Koupaliště se v zimě měnilo na kluziště, a lyžovat se dalo kdekoli v okolí, venkovní cvičiště, a nebo hřiště byly u Sokolovny, za Katákem, na DTJ

(nyní házená) a tehdy VIP měli tenisové kurty za závodním hotelem.

Veliká atrakce byla v oblasti, kde je dnes učiliště a krytý bazén. Jednak tam bylo fotbalové hřiště, ale hlavně nás děti tam lákalo letiště pro kluzáky a větroně, velká touha pro všechny kluky.

Volný čas jsme my děti trávili hrami venku. Domů se chodilo až večer – najíst a spát. Dříve nebyl ani důvod, televize byla neznámý pojem, rozhlas byl pro děti nezajímavý a venku bylo pořád co dělat. Nebylo ani čeho se bát, ti nejmenší sice věřili na klekání, ale dnešní vymoženosti jako gangy, pedofilové nebo úchylové asi vůbec neexistovaly.

A tak naše dětství před 60 lety můžeme dnes označit jako docela spokojené. Pokud byly nějaké potíže, tak ty jsme v těch svých 6–8 letech nevnímali, o tom by mohli psát ti o něco starší, kteří se jistě také ozvou. A drobnosti, jako že jsme museli dotrhávat oblečení a boty po straších sourozencích, to jsou dnes úplně a dávno zapomenuté malichernosti.

Magdalena Polívková

Příběh jednoho setkání

Šel jsem z nákupu, když mě oslovil mládenec. „Dobrý den, pane Hlas,“ zdvořile pozdravil a podal mi pravici. Ve večerním šeru hledím do tváře, kdo vlastně je onen muž, jenž se mi zápatí představil. Byl to syn bývalého redaktora Kopřivnických novin Jaroslava Baďury.

S mladým panem Baďurou jsme se okamžitě naladili na stejnou notu, předmětem našeho hovoru byla pochopitelně žurnalistika. Vyprávím, jak jsem kdysi dávno s jeho tatínkem spoluvytvářeli sportovní stránky KN, já jsem tam mival články z místního hokeje. Po otci zdědil lásku k psanému slovu, k novinám, literatuře. Jak řekl, sám si občas něco napíše do šuplíku. Také mi prozradil, jak moc má rád knihy sportovního novináře a spisovatele Oty Pavla, a řeč se zákonitě stočila na život a dílo českého klasika.

Čas povídání se naplnil a já jsem milému člověku poděkoval. „Na shledanou a pozdravujte ode mne tatínka,“ rozloučil se. Příběh prostý a krátký, ale možná stojí za zaznamenání.

Stanislav Hlas

Názory publikované v textu nemusí být v souladu s názory redakce.

Pátek 20. března – KOPŘIVNICKÝ MAGAZÍN

DR(o)BEČKY Z KNIHOVNY

Dalibor Vácha ve svém románu **Za svobodu** líčí osudy československých legionářů ve Francii za první světové války. Autor sleduje příběh mladého sochaře Petra Michalce a jeho putování zákopy Francie, který patří k mnoha bezejmenným hrdinům, kteří se toužili dožít konce války.

Jana Ciglerová ve svém **Americkém deníku** přináší osobní a neobyčklé postřehy z běžného života ve Spojených státech. Autorka adaptující se na život mezi Latinoameričany na jihu USA popisuje každodenní situace vyplývající ze střetu kultur a putavé ličí, jak řeší místní lidé různé životní situace známé i nám Čechům.

Karel Šíp je populární moderátor, skladatel a textař. Pod názvem **Bavič** sepsal příběh svého dosavadního života a nechce v něm úsměvné, ale ani vážné momenty. Historky, vzpomínky i úvahy jsou doplněny fotografiemi, ale také písňovými texty a ilustracemi Jiřího Slívy.

Knihy **Děti a svět pohádek** nabízí rozbor světově známých pohádek z pohledu psychologa. **Michal Černoušek** zmiňuje psychologický význam vyprávění a četby a píše o tom, co se odehrává v mysli dítěte při čtení nebo posлуcháni pohádek.

Pavel Mauer je známou a výraznou osobností české gastronomie, o jídle přemýšlí, píše, čte, jídlo hodnotí. Jeho glosy pravidelně vysílá rozhlasová stanice Radiožurnál – a právě **Glosy Pavla Maurera** o kultuře restaurací, jidelních rituálech i specifikách české a světové gastronomie vycházejí knižně.

Linda Goldmanová je zkušená poradkyně a terapeutka, ve své praxi pomáhá především dětem, kterým zemřel někdo blízký. Kniha **Jak mluvit s dětmi o smrti** nabízí ukázky rozhovorů s dětmi na téma smrti a věnuje se nejčastějším myšlenkám a pocitům, které v souvislosti s ní děti prožívají.

Wilbur Smith pokračuje v psaní rozsáhlé sagy o rodině Courtneyů. V knize **Kobaltové nebe** se opět setkáváme se Saffron Courtneyovou a Gerhardem von Meerbachem za druhé světové války. Saffron je britská špiónka, Gerhard vysoký důstojník Luftwaffe, který se nacistům znelíbí a skončí v trestaneckém táboře. Po válce se Saffron angažuje v pátrání po spojenecích vojácích, které během války zajali nacisté, a doufá také v setkání s Gerhardem.

Jana Černá je psychologka a terapeutka pracující na poradnické klinice. Jak se psychicky připravit na těhotenství, porod i dobu po něm radí ve své knize **Mateřský koučink**. Efektivními koučovacími technikami učí ženy zvládat své emoce, poznat sebe samu a prožívat mateřství po svém bez vlivu okolí a sociálních sítí.

Ljudmila Michaliovna Pavličenkova v roce 1941 opustila univerzitní studium, narukovala k pěchotě a brzy se zařadila mezi elitní sovětské odstřelovačky. Coby členka sovětské delegace absolvovala v roce 1942 turné po zemích západních spojenců a americký tisk ji překlátil na „Paní smrt“. O všem otevřeně vypráví v rozsáhlé knize **Paní smrti: Vzpomínky Staliny odstřelovačky**.

Záhony a zahrady mohou vzkvétat i ve městě, jen je třeba vědět, jak na to. Publikace **Pěstujeme ve městě** nabízí praktický návod na zakládání sousedských záhonků i celých komunitních zahrad. Návod dostanou i ti, kteří si chtějí vypěstovat jen soukromou balkonovou zahrádku nebo osadit malou předzáhrádku.

THERÁPON98
zavádí DO ODVOLÁNÍ

Informační
linka
556 870 111

v návaznosti na usnesení vlády České republiky z důvodu nedostatku ochranných prostředků pro své zaměstnance tato opatření v rámci poskytování zdravotních služeb:

Zdravotní péče bude poskytována ve zvláštním režimu on-line telefonickým nebo e-mailovým kontaktem. Žádáme pacienty, aby se obraceli na své lékaře (předpis léků, vydání potvrzení, vystavení rozhodnutí o DoPN, a jiné konzultace) touto cestou.

Plánovaná vyšetření budou odložena na pozdější termín.

AMBULANCE zůstanou pro osobní kontakt **UZAVŘENY.**

Neodkladnou péči poskytují zdravotnická

záchranná služba a poskytovatelé zdravotních služeb, kteří jsou státem vybaveni ochrannými pomůckami.

G. Sandová: V manželství není ani tak nejhorší nevěra, ale... (dokončení v tajence)

LEPIDLO	MŮŽKÉ JEMNO	NĚM. ČN	POBLŽ	HEKKA TRAVNIA	OVNĚNÍ VAGONU RUSKA	OLYMP. REKORD (20R.)	CHARAKTERIZOVAT	STISKNUTÍ	ČÁRY
BAHEVNÍ ROSTLINA					PES SPOLEČENSKÝ				
ČÁST ZÁVOU					KONTRA				
ŘEKA USA					DRUH VÍEN				
ITAL. MPC. POTOMAC. TAT	DOCELA	TAKOVÉ MNOŽSTVÍ	DR. KÓD NĚM. MARRY	ZRČENINA	VÝDĚLEK	OB. IDENTIFIKACNÍ OBLST	OBLAST ZA MOREM		
Tajenka					POVRCHOVÝ DUL				
PALEC				ZKŘEKA PRAČEK	NÁLEV			JUDSKÝ KRÁL	TAJNOST
ELŠKA (DOM.)				OBSÍVAT	NÁZEV HLÁSKY				
PRÁVITKO								BRVA	
AKVARIJNÍ RYBKA								DAVIDOV HŘIDNA	

INFORMAČNÍ CENTRUM
v Kulturním domě Kopřivnice

do odvolání UZAVŘENO

Zákazníci, kteří mají u nás zakoupené jízdenky a vstupenky těchto společností RegioJet, LeoExpress, TicketPortal, TicketStream, TicketArt, Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě, Dům kultury města Ostravy, ColosseumTicket, Míla Agentura a jiné, a chtějí řešit případná storna, kontaktujte, prosím, přímo provozovatele těchto prodejních systémů.

V mimořádném případě nám napište na ic@koprivnice.cz. Následně vás budeme kontaktovat s případnou radou nebo pomocí.

TEXTY
HLÁŠENÍ
MĚSTSKÉHO
ROZHLASU

si můžete nechat
zasílat na svůj
e-mail.

Objednávky na
informace@koprivnice.cz

Me nejmilejší přírodní záhnutí

Vědět jste, že letošní rok je vyhlášen Mezinárodním rokem zdraví rostlin? Pojďte jej tedy společně s námi oslavit a zapojte se do naší soutěže! Máte tak jedinečnou příležitost upozornit na význam přírody, její krásu a pestrost.

Pokud existuje místo, ke kterému máte hlubší osobní vztah, uchvátí vás svou krásou nebo na něj máte jen milou vzpomínku a rádi se k němu třeba jen myšlenkou vracíte, neváhejte a podělte se o něj s námi. Může se jednat například o park, les, zahrádku, záhonek, louku, strom, květinu, studánku, pláž, potůček, ... jednoduše vše, co je spjaté s přírodou, a pokud možno bez přítomnosti lidí.

Soutěž je určena jednotlivcům bez omezení věku.

Do soutěže přihlašujete pouze vlastní dvourozměrnou fotografii či malířskou práci (kresbu, malbu, grafiku, koláž...), kterou můžete doplnit vlastním textovým doprovodem (krátká báseň, jiný krátký text...). Technické parametry a další detaily jsou uvedeny v Soutěžních podmínkách.

Soutěžní práce je možno přihlásit v období 2. března - 31. srpna 2020.

Více informací v knihovně a na webové stránce www.kdk.cz/soutez

Inzerce

Soukromá inzerce je pro občany Kopřivnice a místních částí zdarma. Inzerce otiskujeme podle místa a v pořadí, v jakém nám byla doručena.

práce

♦ STUDIO 365 hledá nové tváře pro reklamu od 9–27 a 28–45 let. Tel. 605 427 271

redakce: 556 879 434

prodám

- ♦ chlapecké in-line brusle zn. Tempish, nastavitelná velikost 29–32, cena 250 Kč. Tel. 737 811 329
- ♦ nařezané palivové dřevo – listnáče, lípa, jasan. Nařezané na 33 cm. Dovezu. Tel. 602 787 779
- ♦ nový nepoužitý hrnec na pomalé vaření. Cena 800 Kč. Tel. 605 723 756
- ♦ myčku Bosch, šířka 44 cm, 3 roky v provozu. Tel. 776 158 940

INTERVENČNÍ CENTRUM OSTRAVA

pro osoby ohrožené domácím násilím

kontaktní místo Nový Jičín

ul. Sokolovská 617/9, Nový Jičín
(budova odboru sociálních věcí, 1. patro)

Konzultační hodiny

každý lichý čtvrtek 9.00–15.00 hod.

(ke konzultaci je nutno se předem objednat na telefonním čísle: 597 489 207, 739 449 275)

Zařízení je součástí Bílého kruhu bezpečí.

www.bkb.cz
www.domacinasili.cz

ČIŠTĚNÍ ULIC

S DOČASNÝM ZÁKAZEM STÁNÍ
MOTOROVÝCH VOZIDEL

je po dobu mimořádných
opatření **POZASTAVENO.**

Informace o dalších termínech čištění sledujte na
www.slumeko.cz.

Své podněty můžete zasílat také na e-mail redakce KN:
kopr.noviny@koprivnice.cz

SBĚRNÝ DVŮR na ulici Panské v provozu!

PO – PÁ: 8 – 17 hod., SO: 8 – 12 hod.

Kontakty na redakci
Kopřivnických novin

E-MAIL: kopr.noviny@koprivnice.cz
TELEFON: 556 879 434

Psi z útulku k odebrání

Zájemci, volejte na tel. 736 614 207, 734 522 976
Provozní doba: po – pá 17 – 18.30, so, ne a sv. 10 – 11.30 hodin
Blíže info na webu psiho útulku

DOTAČNÍ VÝZVA pro VOLNÝ ČAS a POBYTOVÉ TÁBORY

Krajský úřad zveřejnil dotační výzvu pro volný čas
a pobytové tábory:

**Termín podání žádosti o dotaci je
od 30. 3. 2020 – 3. 4. 2020 včetně.**

Dotační program prostřednictvím neinvestiční dotace
finančně podporuje **neziskové organizace**, které se
pravidelně věnují volnému času dětí a mládeže.
Pravidelnou celoroční činností se rozumí činnost
s dětmi a mládeží od 6 do 26 let alespoň 2 x za měsíc
v době jejich volného času.

Podrobné informace k programu jsou zveřejněny na
webu MS kraje: https://www.msk.cz/cz/verejna_sprava/podminky-dotacniho-programu-podpora-volnoca-sovyh-aktivit-pro-mladez-v-roce-2020-144453/

BLOODPAD

Co patří do hnědých kontejnerů?

Lze ukládat:

- ✓ Uvadlé květiny a odpad ze zeleně.
- ✓ Jádřince, pecky z ovoce, listy a nať ze zeleniny, zbytky ovoce a zeleniny.
- ✓ Čajový odpad, čajové sáčky.
- ✓ Kávoový odpad včetně filtrů a ubrousků.
- ✓ Travní hmota, plevel, seno, sláma, podestýlka z chovu drobných zvířat, hnůj, slepičí trus, spadlé listy, dřevní štěpka.
- ✓ Slupky z exotického ovoce (celé ovoce je vhodné rozkrojit).
- ✓ Piliny, hobliny, kůra (z ne-lakovaného a chemicky neošetřeného dřeva).
- ✓ Skořápky ořechů, vaječné skořápky.

POZOR

neukládejte:

- * Živočišné zbytky (maso, kůže, kosti, exkrementy masožravých zvířat apod.)
- * Popel z uhlí a dřeva!
- * Časopisy a letáky!
- * Použitě jedlé oleje a další tekuté potraviny!
- * Trus a podestýlky masožravých zvířat!
- * Bioodpady zabalené v plastových sáčcích nebo v pytlech (**bioodpady vysypat z obalů!**)

KOPŘIVNICE

slumeko
KOPŘIVNICE

KONTEJNERY NA ELEKTROODPAD

- Smetanova (OD Hans)
- Osvoboditelů 1215
- Obránců míru u č. p. 301
- Pod Morávií u č. p. 225
- Pod Bílou horou u č. p. 1262
- Lubina u mostu
- Vlčovice u kulturního domu
- Mniší u kulturního domu

MĚSTO KOPŘIVNICE NABÍZÍ K PRONÁJMU

ZREKONSTRUOVANÉ
NEBYTOVÉ PROSTORY
v objektu č. p. 684, ul. Česká

- místnost č. 104 o celkové výměře 31,50 m², která se nachází v 1. NP objektu č. p. 684 (skladové prostory)

**Prohlídka nebytových prostor je možná
po dohodě s pracovníky Odboru majetku
města, Štefánikova 1163, 8. poschodí,
dveře č. 883, tel. 556 879 694**

KONTEJNERY NA TEXTIL

TextilEco, a. s.

ul. Máchova u č. p. 1132
ul. Wolkerova u č. p. 432
ul. Tyršova u č. p. 462
ul. Dukelská u č. p. 1060
ul. Obránců míru u č. p. 761
ul. Pod Bílou horou u č. p. 1262
ul. Pod Morávií u č. p. 1315
ul. Osvoboditelů 1215
ul. K. Čapka 780-781

Lubina - u mostu
Vlčovice u KD
Mniší zastávka
ul. Dělnická u nadchodu
ul. Francouzská u MŠ
ul. Příčná u č. p. 308
ul. I. Šustaly u dopr. hřiště
Lubina za žerpač stanicí

Armáda spásy

ul. Lidická u Zelného trhu
ul. Alšova u č. p. 1139

ul. Obránců míru u č. p. 301

KOMPOSTEJNERY

SVOZ

v měsíci BŘEZNU

PÁ
20. 3.

VLČOVICE a MNIŠÍ + ul. Komen-
ského, Havlíčkova, Jiráskova, Tyršova, Pa-
lackého, Pod Stadionem, Husova, Na Pin-
kavce, Severní, Příborská, Dolní

DUBEN–LISTOPAD 1 x za 14 dnů

KOPŘIVNICE
středa lichý týden

LUBINA + ul. Na Luhách,
Mírová, 1. května, Dělnická
středa sudý týden

Soutěžíme ve sběru baterií

Přineste v období od 1. března do 31. srpna 2020 do sběrné
nádoby na městském úřadě použité baterie. Zvýšíte tím šanci,
že právě naše město vyhraje v soutěži.

BATERKOMÁNIE
v Moravskoslezském kraji

Mezi tři nejúspěšnější města, která odevzdají nejvíce
baterií, bude rozdělena prémie až 100 000 Kč na jimi
vybrané charitativní či obecně prospěšné projekty.

Detailní pravidla soutěže najdete na baterkomanie.ecobat.cz.
Sbírají se běžné spotřebitelské baterie (jednorázové monočlánky i dobíjecí akumulátory).
Děkujeme za vaši podporu.

PŘINESTE BATERIE
NA MĚSTSKÝ ÚŘAD

Soutěž organizuje Moravskoslezský kraj a ECOBAT s.r.o.

Sledujte nás též na Facebooku BATERKOMÁNIE

Součastí úspěšných týmů byli i místní dodgeballisté

Lausanne (cab) – Skvělého výsledku dosáhla česká dodgeballová reprezentace, v níž figurojí i hráči z kopřivnické pionýrské skupiny Olbramek Challenge Miroslav Klimecký (předseda České asociace dodgeballu), Petr Zingor, Petr Liberda, David Řeha, Kristýna Kožušnicková, Karolína Pustějovská, Zbyněk Válek a Richard Štěpánek, na mistrovství střední Evropy (Central European Championships), které bylo zároveň také kvalifikací ženských týmů na mistrovství světa 2020.

I přes obavy z nákazy koronavirem, který v současné době nemalou měrou hýbe světem, se tento šampionát konal na přelomu února a března ve švýcarském Lausanne za účasti více než 200 hráčů z osmi evropských států – Česka, Rakouska, Itálie, Chorvatska, Španělska, Nizozemí, Maďarska a domácího Švýcarska (celkem 31 týmů). Dodgeball je rychlý

styl vybíjené, jenž se hraje s pěti míči na jednou, proto také nabízí nespočet strategií a herních kombinací. Kromě počtu míčů se dodgeball od klasické vybíjené liší také v tom, že vybití hráči chodí pryč ze hřiště jen na určitý čas. Chycení míče totiž znamená jak vybití soupeře, tak zároveň navrácení vybitého spoluhráče do hřiště.

Česká republika měla zastoupení ve všech třech kategoriích a ve všech obsadila medailové pozice. První den se hrály zápasy v základních skupinách. Muži po výhrách nad Španělskem a Chorvatskem 1 a prohrě s Rakouskem 1 postoupili do čtvrtfinále ze druhého místa. Ženský tým porazil Nizozemí a Chorvatsko a postoupil do semifinále, smíšené družstvo bylo ve své skupině rovněž suverénní, když zvítězilo nad Španělskem, Chorvatskem a Itálií. Následující den se české mužstvo střetlo ve čtvrtfinále s domácími Švýcary

2 a po vyrovnaném zápase po výsledku 14:12 slavilo postup do semifinále. V kategorii mix Češi rovněž porazili Švýcarsko 2, tentokrát jednoznačným výsledkem 19:5. Všechny tři české týmy tak postoupily do semifinále, což se na tomto mistrovství povedlo pouze dodgeballové velmoci a úřadujícímu mistru Evropy Rakousku.

V semifinálovém střetnutí muži překvapivě porazili Rakousko 1 a slavili postup do finále. Také na české smíšené družstvo čekalo v semifinále Rakousko 1, ale v tomto případě neuspělo, a stejné dopadl i ženský tým proti Italkám. Obě družstva tak čekal boj o třetí místo. Mix v něm uspěl proti Nizozemí, ženy bohužel po prohrě s Rakouskem 1 skončily na čtvrtém místě. V mužském finále nastoupil český výběr proti Rakousku 2, celý zápas musel dotahovat a nakonec prohrál jen těsně 16:18.

Pandemie koronaviru zrušila soutěže a zavřela sportoviště

Kopřivnice (cab) – Ještě v pondělí 9. března odehráli kopřivnické hokejisty druhé utkání předkola play-off druhé ligy, v němž vyrovnali sérii s Havlíkovým Brodem, ve středu se pak již před prázdnými tribunami na ledě soupeře ujali vedení. Ve čtvrtce však již bylo všechno jinak. Epidemie koronaviru přelila v pandemii a byla zrušena veškerá sportovní utkání či turnaje, sportoviště však pro omezený počet lidí ještě zůstala otevřena. Nakonec se uzavřela i ta, včetně bazény, a od pondělí půlnoci vešla v platnost karanténa pro celou Českou republiku.

Většina soutěží, ve kterých se teď mělo bojovat o tituly, byla zrušena. V hokeji vítěz stanoven nebyl, kdo však z trojice druholigových týmů postoupí do Chance ligy, v době uzavírky tohoto čísla novin (16. 3.) nebylo známo. Ani ve florbalu nebylo play-off dohráno a pořadí týmů se ponechalo ze základní části. O extraligových házenkářích ještě chybělo v základní části odehrát poslední kolo, a to se odložilo. O dalších možnostech realizace zbývajících utkání se jednalo na společné schůzce zástupců Českého svazu házenkářů a zástupců oddílů extraligy ve středu 18. března, tedy po uzavření tohoto čísla novin. Příští víkend se měly rozběhnout fotbalové soutěže řízené Moravskoslezským krajským fotbalovým svazem. Nejdříve se zdálo, že při splnění podmínek do 100 přítomných osob by se odehrát mohly, ale se zpráskujícími se pravidly byly nakonec odloženy na neurčito.

Většina klubů zrušila tréninky již s prvními nařízeními vlády, a to nejen kvůli tomu, ale i z preventivních důvodů z obavy šíření viru. Třeba plavci, krasobruslaři nebo atleti však trénovali i nadále. Skupinka 20 dospělých kopřivnických běžců se v sobotu 14. března, kdy ještě nebyla zavedena tak striktní opatření, dokonce sešla u kapličky na Pasekách, kde svíčkami a minutou ticha uctila památku zesnulé Dany Zátokové a poté si zaběhla neoficiální závod na 10 km.

Mužstvo FU Kopřivnice má premiérový titul v Divizi F

Kopřivnice (cab) – V pátek 6. března se futsalisté FU Kopřivnice dočkali premiérového vítězství v Divizi F, když v domácím prostředí sportovní haly místního učiliště jednoznačným výsledkem 12:2 porazili celek AFC Medvědi Malé Hoštice (po poloase 6:1).

Mužstvo FU Kopřivnice do tohoto ročníku soutěže obsadilo v konečném pořadí dvě druhá místa a jednou skončilo třetí. Dvakrát také vyhrálo základní část, letos se získalo 26 b. Zajímavé přitom je, že kopřivnický tým vstřelil v základní části pouze 57 branek, což jej zařadilo až na devátou příčku ze všech dvanácti týmů. Na druhou stranu však obdržel pouze 32 gólů, tedy nejméně ze všech. Druhý v této statistice dostal o více než 20 branek navrch. Nejproduktivnějšími hráči po základní části byli z FU s 15 body Jiří Závodný a Roman Bartoš. Soupeř AFC Medvědi Malé Hoštice postoupil do letošního ročníku Divize F z krajského přeboru a hned skončil v základní části na třetí příčce s 21 body. V této soutěži však nebyl nováčkem, protože ji hrál již v sezoně 2012/13 a v sezonách 2006/07 a 2007/08 působil dokonce ve II. futsalové lize. V základní části byli Medvědi v útoku nejnebezpečnějším celkem, nastříleli svým soupeřům celkem 93 branek.

Finálové utkání mělo díky cca 450 zejména kopřivnickým fanouškům parádní kulisu, ale žádné drama nakonec nepřineslo. FU díky pěti brankám Jiřího Závodného, třem Filipa Tomáška, dvěma Romanu Bartošem a jednou se trefili ještě Martin Polásek a Jiří Bednář, který byl nakonec s 11 b. nejproduktivnějším hráčem kopřivnického celku v play-off a se sedmi brankami také nejlepším střelcem, konečně zvedlo nad hlavu pohár pro vítěze Divize F. Třetí místo obsadilo mužstvo Beach Boys Odry díky lepšímu umístění po základní části proti druhému semifinalistovi Top Dogs Nový Jičín.

Benišová se Špačkovou patří mezi top hráčky U15

Pardubice (cab) – Ve své kategorii U15 patří kopřivnické badmintonistky Petra Benišová a Adéla Špačková mezi českou špičku, což potvrdily na prvním letošním turnaji GPB, který o víkendu 7. a 8. března pořádaly Pardubice.

Ve dvouhře se obě děvčata podělila o třetí příčku. Benišová vstupovala do turnaje jako jednička, postupně porazila domácí Adélu Fridrichovou, Kláru Brázdovou z Ivančic a Veroniku Jarošovou z Hradce Králové, v semifinále však nestačila na ji dobře známou soupeřku a nakonec i vítězku singlu Lucii Skaupovou z Přerova. Špačková byla až jako 5.–8. nasazená hráčka, ale ve dvou setech si poradila s Karolínou Vnoučkovou (BK Arion Praha), Gabrielou Trotzmüllerovou (Badminton FSPS MU) i turnajovou dvojku Barborou Bursovou (SK Hamr), v semifinále ale podlehla ve třech setech Kateřině Osladilové z Klimkovic.

Petra Benišová obsadila další medailovou příčku ve smíšené čtyřhře, tentokrát však stála na stupínku nejvyšším. S Petrem Hrazdírou ze Sokolu Židlochovice jako turnajové dvojky porazily ve dvou setech Josefa Fošuma (TJ Sokol Kremže) a Adélu Dvořákovou (TJ Jiskra Nejedek), Adama Srnce (SK Hamr) a Kateřinu

Petra Benišová (BK Kopřivnice) na celostátním turnaji GPB U 15 zvítězila ve smíšené čtyřhře a ve dvouhře obsadila 3.–4. místo.

Osladilovou i Filipa Jurču (TJ Lanškroun) s Veronikou Jarošovou, po třisetovém boji udolali také dvojici z Benátek nad Jizerou Václava Simona a Karolínu Kalkušovou a ve finále si poradili ve dvou sadách s nasazenými jedničkami Vojtěchem Havlíčkem a Barborou Kulhánkovou z domácího oddílu.

Adéla Špačková hrála obě párové disciplíny, ani v jedné

se jí však na stupně vítězů prosadit nepodařilo. Těsně pod nimi zůstala ve čtyřhře dívek s Terezou Czajovou z Orlové Lutyně, když jako 5.–8. nasazený pár měl v prvním kole volný los, poté porazil Michaelu Bálintovou a Alenu Davidkovou z TJ Astra Zahradní Město, ale ve čtvrtfinále ve dvou setech podlehli dvojce Kateřině Kolářové (SK Hamr) a Kateřině Osladi-

FOTO ARCHIV: KRISTINA ČABLOVÁ

lové. Ve smíšené čtyřhře pak Špačková nastoupila s Ondřejem Valouchem z Badminton FSPS MU, v prvním kole zdolali dvojici Petr Bojda (TJ Slavoj Český Těšín) – Kateřina Horkelová (TJ Sokol Plesná), v dalším kole však ve třech setech prohráli s 3.–4. párem mixu Ondřej Šolar (TJ Montas Hradec Králové) a Denisa Valentová (TJ Sokol Polabiny Pardubice).

Eliška Kubáňová byla z prvorochaček nejlepší

Pardubice (cab) – Velmi dobrého výsledku dosáhla krasobruslařka FSC Kopřivnice Eliška Kubáňová na Mistrovství České republiky žactva, mladšího žactva a nejmladšího žactva, které pořádaly o víkendu 7. a 8. března Pardubice. Pro desetiletou kopřivnickou závodnici to byla vůbec první účast na republikovém šampionátu a v konkurenci 30 nejmladších začek obsadila jedenáctou příčku, mezi krasobruslařkami, které v této kategorii závodí prvním rokem, však byla suverénně nejlepší. „Eliška zajela skvěle. Škoda pádu v závěru krokovky, kdy se jí zařezala hrana do ledu. Přišla tak o dva a půl bodu za pád, snížení levelu krokovky a celkový umělecký dojem, jinak by skončila sedmá, možná šestá. Na to, že se musela vypořádat s nachlazením, to zvládla výborně,“ velmi chválil výkon Elišky Kubáňové trenér Evžen Milčinský.

V konečném hodnocení Českého poháru kopřivnická krasobruslařka obsadila mezi 103 nejmladšími začkami vynikající šestou příčku a výborně je také páté místo Tamary Urbanové v konkurenci 40 juniorek. V této kategorii by se pochopitelně vysoko pohybovala i kopřivnická krasobruslařka a česká reprezentantka Klára Štěpánová, ta však závody v Česku neabsolvovala.

V sobotu 14. března se měla na místním zimním stadionu konat Malá cena města Kopřivnice, ale vzhledem k tomu, že Bezpečnostní rada státu vydala z důvodu pandemie koronaviru zákaz pořádání hromadných akcí s účastí nad sto osob od úterý 10. března, se Český krasobruslařský svaz ve středu usnesl, že ruší veškeré krasobruslařské soutěže na území ČR až do odvolání již jmenovaného mimořádného opatření. O den později pak mezinárodní krasobruslařský svaz rozhodl také o zrušení mistrovství světa, které se mělo konat od pondělí 16. do neděle 22. března v kanadském Montrealu, a lze tak očekávat, že v této sezoně se již žádné závody neuskuteční.

Konečné umístění krasobruslařů FSC Kopřivnice v Českém poháru 2019/20: kategorie nováčci mladší dívky (20 závodnic): 11. Ž. E. Kubáňová, 16. B. Fojtíková, 19. S. Sablaturová; kat. nováčci starší dívky (43 závodnic): 41. N. Sopuchová; kat. nejml. začky (103 závodnic): 6. E. Kubáňová, 57. A. Hasalová, 60. J. Hrušková, 87. E. Lejsalová, 98. I. Libigerová; kat. ml. začky (92 závodnic): 69. B. Fleischmannová; kat. začky (92 závodnic): 71. M. Demlová, 74. Z. Horáková, 84. M. Švancarová; kat. juniorky (40 závodnic): 5. T. Urbanová, 16. P. Milčinská, 20. T. Marejková; kat. nejml. žáci (16 závodníků): 15. S. Špaček.

Kapitán futsalistů FU Kopřivnice Roman Bartoš (v tmavém dresu) se na vítězství ve finálovém utkání proti Malým Hošticím podílel dvěma brankami.

FOTO: MARTIN KAPSA

Krasobruslařka Klára Štěpánová si cíl splnila, byla na mistrovství Evropy

Kopřivnice – Sedmnáctiletá kopřivnická krasobruslařka a studentka Masarykova gymnázia Příbor Klára Štěpánová má za sebou svou nejúspěšnější sezonu v kariéře. Nominovala se na seniorské mistrovství Evropy, které se konalo koncem ledna v rakouském Grazu a kde nakonec obsadila 36. příčku, získané zkušenosti jsou však k nezaplacení.

Jak hodnotíte uplynulou sezonu?

Když se ohlédnu za celou sezonu, tak nepatří úplně k těm vydařeným. Byly tam závody, ve kterých se mi nedařilo, na druhou stranu to беру jako sezonu, ve které jsem dosáhla zatím toho nejvyššího bodu v mé kariéře – mistrovství Evropy.

Proč se nedařilo zajet čistotou jízdy?

Letos jsem měla problém se skoky, předvést je v závodech při hudbě, i když v tréninku se mi dařilo. Zapůsobilo více faktory, trochu nervozita, možná na mě dolehla fakt, že už jsem v minulých sezonách něčeho dosáhla a měla jsem se letos ještě zlepšit.

Se kterým závodem v průběhu sezony jste byla nejvíce spokojená?

Krátký program se mi nejvíce povedl ve druhém závodě sezony v Oberstdorfu a s volnou jízdou jsem byla nejvíce spokojená v Istanbulu na začátku prosince, kde jsem nakonec obsadila páté místo.

Trenéři před sezonou nechtěli prozradit váš letošní cíl. Jaký byl a podařilo se ho splnit?

Ano, cíl byl splněn, byla to nominace na mistrovství Evropy. Nebylo to sice takovou hladkou cestou, jakou bych si představovala, ale nakonec to vyšlo.

Mistrovství světa juniorů už bylo navíc?

Ano, hlavní bylo seniorské mistrovství Evropy, protože tam jsme měli k dispozici dvě místa a byla velká šance se tam dostat.

Jak jste si užila evropský šampionát?

Bylo to něco neuvěřitelného. Viděla jsem celou krasobruslařskou špičku, byla jsem s nimi na hotelu a mohla jsem to všechno vidět z pohledu závodníka. Před třemi lety jsem to totiž zažila jen jako divák, když bylo mistrovství Evropy v Ostravě.

Zažila jste tam nějakou novou zkušenost?

Ta atmosféra byla úplně jiná než na jakýchkoliv jiných závodech. Ale našťastě to nebylo tak, že bych vůbec nevěděla, co se bude dít. Ty mezinárodní závody nebo Grand Prix, kterých jsem se zúčastnila, jsou podobné, tak už jsem věděla, jak ty závody probíhají. Takže úplně překvapení to pro mě nebylo, což bylo dobře.

Která závodnice se vám líbila nejvíce?

Mně se nejvíce líbila Švýcarka Alexia Paganini, se kterou jsem právě byla v tréninkové skupině, a nakonec obsadila čtvrté místo za ruskými krasobruslařkami. Klidně bych jí dala jednu z medailí. Pokud bych měla vybrat jednu z Rusek, pak se mi líbí Kostomaz. Nejen v tom závodě, ale celkově jak jezdí. Nepřipadá mi, na rozdíl od těch dvou ruských závodnic, jako robot.

Jak často trénujete a jak to vůbec stiháte skloubit se školou?

Trénuji dva- až třikrát denně na ledě, někdy mám k tomu ještě delší rozcvičku. Od listopadu už mám ve škole úplně individuální plán, do té doby jsem měla individuální vzdělávací program. To znamená, že jsme vypsalí, které hodiny ve škole nebudu, to se schválilo a učitelé věděli, kdy tam nebudu, a domlouvali jsme se pak na písemkách apod. Teď vlastně nemusím nikomu hlásit, že ve škole nebudu, a chodím, kdy můžu. Je to na domluvě s učiteli, jak a kdy splním dané požadavky v jednotlivých předmětech. Musím říct, že jsou ke mně velmi vstřícní.

Co na to říkají spolužáci, že mají ve třídě tak slavnou sportovkyni?

Já se to téma nesnažím otevírat, ale před mistrovstvím Evropy mi popřáli, aby se mi tam dařilo. Vnímají to, ale moc to s nimi neřeším.

Jaké jsou plány do další sezony?

Po juniorském mistrovství ČR jsem měla tři týdny úplně volno od ledu. Teď budou různá soustředění a dlouhodobým cílem je znovu se nominovat na mistrovství Evropy. Letos to ale bude těžší, protože máme jen jedno místo. Už mi nebude stačit být druhá, ale musím vyhrát seniorskou republiku, protože body máme vyjeté já i Eliška Březinová. Uvidíme, jestli se to podaří ještě někomu dalšímu.

Program vašich jízd bude zůstávat stejný?

Zatím jsme o tom ještě s trenéry nemluvíli, ale hudba v obou jízdách bude určitě zůstávat stejná, protože ta se měníla loni. Určitě ale bude změna u skoku z kroků v krátkém programu juniorské kategorie, každý rok je jiný skok a pro příští sezonu je daný lutz. Nejspíš to tak necháme i v seniorské jízdě.

Kristina Čablová

Svět opustila legenda československé atletiky Dana Zátopková

Kopřivnice (cab) – Legenda nejen v atletice, ale i v celém českém, respektive československém sportu Dana Zátopková se narodila jako Dana Ingrová 19. září 1922 ve Frýstátě, dnešní Karvině, rodiče Antonín a Františka Ingroví však pocházeli z Vácnovic. Když bylo Daně Zátopkové osm let, přestěhovala se rodina do Olomouce a o tři roky později do Uherského Hradiště, kde Dana vychodila obecnou školu i reálné gymnázium. V této době, jak sama popsala v knize Náš život pod pěti kruhy, její život naplňovaly sportovní radovánky a během druhé světové války ji dávaly alespoň trochu zapomenout na všudypřítomný strach. Na dalších sedm let se tak z Dany Zátopkové stala házenkářka družstva SK Slovácká Slávie, v jehož dresu v roce 1949 získala, již jako známá oštepářka, titul mi-

stryně Československa.

Po válce Dana Zátopková začala studovat pedagogickou školu v Brně a právě kurz atletiky ve středisku Doubí u Třeboně zásadně ovlivnil její další život. Poprvé tam házela oštěpem a překvapila hoďm dlouhým 34 m, tedy jen dva metry za tehdejší republikový rekordem. O pár dní později pak získala svůj první titul mistryně ČSSR. Stále však ještě kombinovala atletiku s házenou, navíc další rok její sportovní kariéru zastavil paratyfus a následný zánět pobřišnice. Rok 1948 však byl pro Danu Zátopkovou zlomový nejen po stránce sportovní, ale i po té životní. Sezámila se v něm s tehdy již slavným běžcem Emilem Zátopkem a ještě v témže roce se vzali.

Dana Zátopková se během své šestnáctileté sportovní kariéry stala olympijskou vítěz-

kou v r. 1952, mistryní Evropy v letech 1954 a 1958 a mistryní ČSSR v letech 1946 až 1960, s výjimkou let 1953 a 1957, a na olympijských hrách v r. 1960 získala stříbro. Kromě těchto úspěchů v hodu oštěpem však také získala stříbro ve štafetě na 4 × 100 m na mistrovství ČSSR v r. 1954 a bronz v hodu diskem na mistrovství ČSSR v r. 1946. Jednou překonala světový rekord, třikrát evropský a československý vylepšila dokonce sedmkrát. Kromě sportovní činnosti velmi ráda zpívala, měla také obsáhlou sbírku lidových písniček a byla členkou Asociace malířek a malířů kraslic.

S Kopřivnicí ji spojil sňatek s Emilem Zátopkem a po jeho smrti se stala patronkou 22,3 km dlouhého závodu Běhu rodným krajem Emila Zátopka z Kopřivnice do Rožnova pod Radhoštěm, do místa

V roce 2012 se v Kopřivnici kromě Běhu rodným krajem Emila Zátopka uskutečnila také oslava 90. narozenin Dany Zátopkové. FOTO: DAVID MACHÁČEK

jeho posledního odpočinku. Až na loňský rok startovala všech jeho předchozích osmnáct ročníků (počítáno i s nultým) a nikdy si nechtěla nechat ujít závody mateřských škol s názvem MiniZátopek a základních škol Zátopkova pětka a desítka, které se konaly vždy v dnech před hlavním během. V letošním roce má být dokončena rekonstrukce kopřivnického letního stadionu, který má být pojmenován po jejím manželovi, toho se už bohužel nedomluhlo.

Po skonu Dany Zátopkové v pátek 13. března vznikla spontánně v Kopřivnici dvě pietní místa, na kterých se rozhořely svíčky – u rodného domu Emila Zátopka na ulici 1. května a u pamětní desky legendárního běžce u technického muzea.

Kromě loňského roku vždy Dana Zátopková startovala Běh rodným krajem E. Zátopka. FOTO: KRISTINA ČABLOVÁ

Dana Zátopková děti milovala a nikdy si nenechala ujít závody mateřských a základních škol MiniZátopek a Zátopkova pětka a desítka. FOTO: KRISTINA ČABLOVÁ